

Likſælde modtagne Bidrag ikke betragtes ſom Almisse og ſaaledes ikke medfører nogen Indſkrænkning i Modtagerens borgerlige og politiffe Rettigheder?"

Spørgsmaalet om Thingets Samtykke til diſſe to Foreſpørgſler vil blive opført paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Ved Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Mørk) er der indgivet en Adreſſe fra et i Aarhus neſtat Udvalg paa en Forſamling af Krigere fra Felttogene fra 1848—50 angaaende Opfyldelſen af det i ſin Tid allerhøiſt givne Liſſagn om en Medaille til Deltagerne i Krigen 1848—50. Andragendet vil blive fremlagt paa Thingets Bord, hvorhos det nævnte ærede Medlem har begjært, at det, ſaaſremt der maatte blive neſtat et Udvalg for Andragender, maa blive henviſt til dette Udvalg.

Med Henſyn til de to førſt paa Dagsordenen opførte Sager ſkal jeg bemærke, at deres Opførelſe paa Dagsordenen for i Dag er ſket i Følge en med vedkommende Miniſtre truffen Aftale, ſom har fundet Sted inden Indgivelſen af det Forſlag til Beſlutning, hvis Behandling udgjør den ſidſte Sag paa Dagsordenen for i Dag. Jeg er imidlertid under Dags Dato ved ſamstemmende Skrivelſer fra de to ærede Miniſtre bleven underrettet om, at de under de i Diebliffet ſiehfindende Forhold ikke kunne ønske at forelægge de paa-gjældende Lovforſlag, nemlig: „Forſlag til Lov om Hærens Ordning“, „Forſlag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren“, „Forſlag til Lov om Søværnets Ordning“ og „Forſlag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet“. De ønske derfor, at diſſe Lovforſlags forelæggelſe indtil videre udgaar af Dagsordenen, og i Genſelſe til denne Begjæring ſkal jeg ſaaledes lade diſſe to Sager udgaa af Dagsordenen.

Man gik alſaa over til den ſidſte Sag paa Dagsordenen, ſom var: Eneſte Behandling af Forſlag til Beſlutning af Folkethinget.

Der var ikke til dette Forſlag ſtillet noget Endringsforſlag.

Conſeilspraſidenten: Jeg har bedet om Ordet for ſtrax ved Begyndelſen af Forhandlingerne om det af 53 ærede Medlemmer indbragte Forſlag til en Beſlutning at udtale, at Regjeringen ikke kan finde ſig opfordret til at deltage i Forhandlingen om denne Sag. Forſlaget gaar i det Veſentlige ud paa en Gjentagelſe af de Paaſtande, der indeholdtes i Thingets allerunderdanigſte Adreſſe af 31te Marts d. A., Paaſtande, ſom have fundet deres Tilbageviſning ved den Allerhøieſte Liſſkjendegivelſe af 4de April næſtfølgende. Til denne Allerhøieſte Liſſkjendegivelſe maa Regjeringen i Et og Alt henholde ſig. — Naar nu den foreſtaaede Beſlutning alligevel maatte blive vedtagen, vil jo Finants-

lovforſlagets Iſte Behandling umiddelbart derefter blive ſat paa Dagsordenen, og der vil da være Opfordring for Miniſteriet til at udtale ſin Opfattelſe af den Stilling, ſom de 53 Medlemmer ved den af dem valgte eiendommelige Fremgangsmaade berede Thinget og Landet i det Hele.

Røffen: Den Udtalelſe, vi nu hørte oplæſe af den høitærede Conſeilspraſident, er jo til en vis Grad tydelig, om end en enkelt yderligere Tydeliggjørelſe kunde ønskes. Jeg kunde herefter maaffe have indſkrænket mig til nogle meget ſaa Bemærkninger; men jeg troer dog, at jeg paa Forſlagsſtillerneſ Vegne ſkylde at fremdrage nogle af de Beveggrunde til dette Forſlags Fremkomſt, ſkjøndt de alt tidligere ere fremdragne her i denne Sal, da det, ſom dette Forſlag til Beſlutning indeholder, ikke er noget Nyt. Om end alſaa ſelve Forſlagets Indhold for ſaa vidt ikke i dette Diebliff bliver det Veſentlige, netop fordi det ikke er noget Nyt, hvorimod dets Form, dets Tilblivelſe, dets Fremkomſt overhovedet, og det Tidspunkt, hvorpaa det er fremkommet, har mere Betydning, ſkal jeg dog med nogle ſaa Ord dvæle ved ſelve Beſlutningens Indhold. Den udtaler: „Thinget beklager, at de Forhold, der fremkaldte Adreſſen af 31 Marts dette Aar til Kongen, endnu ere de ſamme“. Jeg tror at turde antage, at et betydeligt ſtørre Flertal end det, ſom ſelve Forſlagsſtillerne udgjøre, deltage i denne Beſtagelſe. Jeg tror endvidere, at der overhovedet ikke er Mange, ſom have ventet, eller ſom have antaget det for muligt, at vi nu til Efteraaret ſkulde møde den ſamme Regjering, der har modtaget et ſaa utvetydigt Vidnesbyrd om, at dens Beſtaaen er en Hindring for Lovgivningsvirksomheden i veſentlige Sager, ja jeg tager viſt ikke ſtort Feil, naar jeg formener, at mange af Regjeringens Venner, ſom ville tro at burde følge Regjeringen, derſom den vil drive Striden til det Yderſte, dog vilde ønske, at det ikke maatte komme dertil. Vi ere nu atter ſamlede efter 4 Maaneders Forløb, men hvad er der imidlertid ſket? Der er ſlet Intet ſket; Stillingen er uforandret den ſamme, ſom da vi ſidſt vare ſamlede. Hvis det ikke var noget altfor Ubetydeligt at nævne i Forbindelſe med hvad der her foreligger, kunde man have Grund til at undres over, at Miniſteriet har benyttet den eneſte givne Leilighed, det i Sommerens Løb har havt, til paa en, jeg tør ſige paafaldende, ja under diſſe Forhold ſtøpende Maade at viſe ſin Uvillie imod at give efter for en Billie, der tidt og mange Gange har været yttret af Folkethinget, idet det nemlig har optaget en færſig Marineminifter. Dette maa fremkalde ſaa meget ſtørre Forundring, ſom det er iwerkſat af en Regjering, hvori der ſidder Mand, ſom ſelv have deltaget i at fremdrage Uvilligheden af et ſælles Forvarsministerium. Jeg ſiger, det er forbausende, at man juſt har valgt denne Maade for at viſe Folkethinget